

Porunca iubirii

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Nu-mi mărgini cărările cu flori
De nu-ți sunt de-ajuns aceste ore
Când printre gene vraja mi-o strecoari
Și clipele devin multicolore.

Nu-mi pune la picioare clopoței
Să-mi poți urma îndeaproape visul
De n-ai văzut dorința-n ochii mei...
Încă miroase-a veșnicie scrisul,

Poemul ce ne-ncape de atunci
Când nu eram destinul tău, iubite,
Ci încălcăm o mie de porunci
Ca două fiare aspre, ne-mblânzite.

- Pe-aleea noastră înfloresc castani,
Iar timpul curge-ncet printre petale,
Îmi amintesc, iubito, primii ani,
Cât am visat că vei găsi o cale

Să poți ajunge până în fiord,
Acolo unde-adie pentru tine
Un vânt primăvăratîc dinspre nord,
Să mă ascund în trupul tău de mine.

Doar unei legi să-i fim mereu fideli,
Iubirea fie unica poruncă,
De îngerii ne-or șterge din greșeli
O să te port pe brațe ca pe-o pruncă.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș